

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą w niniejszej skardze o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1585 z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie programu pomocy SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) wdrożonego przez Niemcy w celu wsparcia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych (notyfikowanej jako dokument nr C(2014) 8786 final)

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE

Skarżące podnoszą, że BesAR już z powodu braku transferu zasobów państwowych nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Poza tym nie przyznaje on odbiorcom energochłonnym selektywnej korzyści gospodarczej.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 108 TFUE

Żądając (częściowego) odzyskania pomocy, Komisja naruszyła art. 108 TFUE, ponieważ EEG 2012 można było zaklasyfikować – jeżeli w ogóle – tylko jako pomoc istniejącą, a nie jako nową pomoc wdrożoną niezgodnie z prawem.

3. Zarzut trzeci: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W tym miejscu skarżące podnoszą, że żądanie odzyskania pomocy przyznanej rzekomo bezprawnie narusza uzasadnione oczekiwania skarżących co do zgodności z prawem uregulowania krajowego, które oczekiwania są oparte w szczególności na decyzji Komisji dotyczącej EEG 2000.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE w związku z art. 18 regulaminu postępowania

Skarżące podnoszą w ramach zarzutu czwartego, że przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja nie zaproponowała Republice Federalnej Niemiec żadnych stosownych działań.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2015 r. – Vinnolit/Komisja

(Sprawa T-743/15)

(2016/C 059/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Geipel)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1585 z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie programu pomocy SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (wdrożonego przez Niemcy w celu wsparcia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych), w szczególności zawartego w art. 1 i 3 stwierdzenia, że specjalna regulacja wyrównawcza na podstawie ustawy EEG 2012 ma charakter pomocy państwa i jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, jak też zawartego w art. 2, 6 i 7 obowiązku częściowego odzyskania korzyści przyznanych w latach 2013 i 2014 od przedsiębiorstw będących beneficjentami;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: brak pomocy w rozumieniu art. 107 TFUE

— Skarżąca podnosi, że ograniczenie przewidzianej w Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanej dalej „EEG”) dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych stanowi modyfikację cywilnoprawnego mechanizmu wyrównawczego. Nie dochodzi do przyznania żadnej korzyści z zasobów państwowych lub kontrolowanych przez państwo

2. Zarzut drugi: w każdym razie brak nowej pomocy

— Skarżąca podnosi ponadto, że ograniczenie dopłaty EEG dla odbiorców energochłonnych nie stanowi nowej pomocy w rozumieniu art. 108 TFUE, gdyż mechanizm finansowania wsparcia energii odnawialnych w Republice Federalnej Niemiec został w przeszłości zakwalifikowany przez Komisję za zgodny z prawem pomocy państwa i nie został dotychczas istotnie zmieniony.

3. Zarzut trzeci: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

— Skarżąca twierdzi w tym miejscu, że Komisja naruszyła swoją decyzją uzasadnione oczekiwania zainteresowanych przedsiębiorstw, gdyż mechanizm finansowania wsparcia energii odnawialnych w Republice Federalnej Niemiec został w przeszłości zakwalifikowany przez Komisję za zgodny z prawem pomocy państwa i nie został dotychczas istotnie zmieniony.

4. Zarzut czwarty: brak właściwości pozwanej

— Skarżąca podnosi w końcu, że swoją decyzją Komisja przekroczyła przyznaną jej kompetencję, ograniczając w niedopuszczalny sposób przysługujące Republice Federalnej Niemiec na mocy prawa pierwotnego i wtórnego uprawnienia dyskrecyjne przy kształtowaniu wsparcia energii odnawialnych.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 r. – FH Scorpio/OHIM – Eckes-Granini Group (YO!)

(Sprawa T-745/15)

(2016/C 059/52)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: FH Scorpio (Łódź, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „YO!” – zgłoszenie nr 11 208 436

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 października 2015 r. w sprawie R 1546/2014-2